

TÁBOROVÝ ŠUM

ŠESTÉ (s nultým už sedmé) VYDÁNÍ

sobota 3. 12. 2005

ZDARMA

LOUKAŘI ČELÍ ČERNÝM

KADOV – Hlasy vesele štěbetají do tmy. Najednou černotu protne žhavá střela. Z jejích ohnivých slin se rodí Golen, muž s kamennou hlavou! Co vypadalo jako dětská hra, mění se ve vteřině v boj o holé bytí.

JÉŇA, BROUK

Nastává panika. Malí se tisknou k velkým, kteří jen stěží předstírají klid. Ne všichni to dokáží. Jackobs tiše vzlyká, Štollíkovi vlnou oči i spodní prádlo. Golenovy hrozby nahánějí hrůzu.

Najdou se siláci, kteří vážnost situace snižují. Vyvrácená zvonička znejistí po návratu i je. Golen a jeho Černí jezdcí to myslí velice vážně!

Naštěstí nám v rukou zůstává návod, z něhož poznáváme, kde Golena tlačí bota. Bílí jezdcí nám pomáhají, z kamenné hlavy vylétne poslední ha-nebný skřek a navrch i Zlo samo

letí pod zem. Konečně. Král Sirotek je volný!

„Dobrá práce,“ pochvaluje si Jéňa. Má pravdu, práci to opravdu dalo. Najít a vybojovat pět předmětů navzdory nástrahám Černých jezdců,

to se počítá.

Alchymista Aurun, mág Melevil, léčitelka Violína, kovář Eldar i bojovník Boregor se radovali, jaké si našli pomocníky.

Šum: Dobrá práce, Loukaři!

MĚL JE NORMÁLNÍ ČERVENÝ S KAPSOU NA ZADKU!

KARLŠTEJN –Kdyby shodil fousy a v hodině tělocviku se zařadil mezi žáky 6.B ještě před nějakými dvaceti lety, nikdo by ho nepoznal. Koho? Otce vlasti Karla IV.! Loukaři totiž objevili, že tento slovný panovník nosil červené trenýrky s kapsičkou!

JACKOBS

Trenky se dochovaly v poměrně zachovalé podobě. Stalo se tak proto, že Karel spadl v poměrně nízkém věku z koně, kvůli čemuž zanechal sportu. Jeho oblíbený oděv tedy nedošel přílišné újmy. Trenýrky Loukaři našli na hradě v Karlově ložnici, na malované truhle nedaleko výsernice.

Jéňa skákal radostí jako malý kluk a volal „Takový jsem taky nosil!“,

děti se hádaly, jestli je Jéňa starší,

nebo mladší než Karel IV. a průvodce zoufale nakukoval do taháku, aby pověděl něco o vladařově spodním prádle.

Jenom nový Loukař Pepík stál trochu stranou. Stal se však patrně prvním člověkem v dějinách hradu

Karlštejn, který celou prohlídku prošel se sněhovou koulí.

Šum: Pepika do Guinnessovky!

TAKHLE S CHVOJÍM JEŠTĚ NIKD

KADOV – Pan Burda vypadá, jako by neuměl do tří zajíců počítat. Jenže tenhle pan hajný, to je liška podšitá. Z té práce, co si pro nás připravil, jsme byli docela jeleni a pak i jako prasata.

ERIKA, OPINA

Pan Burda přichází na místo srazu na čas. „Tak má vypadat myslivec,“ vydechne s obdivem Jackobs. Opravdu – celý v zeleném, knírek, jenom fajfka mu chybí. „Tamhle vyberte to chvojí,“ mávne rukou do lesa. Podíváme se a opatrně se optáme: „A potom?“ Práce se nám totiž nezdá dost.

Jenže to se zatraceně mýlíme.

Chvojí leží na zemi hned v několika vrstvách. Nejdřív se radujeme, že nám nuda nehrozí. Zvesela rozděláváme ohýnky, pálíme zelené větvičky, rošťácky se schováváme v bílém dýmu a těšíme se, jak se po brzkém návratu pomějeme v táboře.

Že to nepůjde podle představ, zjišťuje jako první Jéňa. „Toho chvojí je nějak hodně,“ dají se volně tlumočit jeho slova. Uklidňuje se až poté,

co praktikanti přinašejí limonadu a tatranky.

Jako druhý vycítí problémy Balda, když mu do chvojí cele zapadne sedmnáctiletá, leč nevysoká Domi-nika Prokopcová. Protože neví, jak se nešťastná dívka z prvního běhu jmenuje, nechává ji tam být. A to měla večer odjet na mistrovství republiky v karate!

Netrvá dlouho a u některých se

dostavuje blouznění. „Budoucnost je ve chvojí,“ volá Jéňa. „Nejlepším potom rozdáme pochvoje,“ říká Máša a myslí tím diplomy. Nikdo pro to ale nemá pochvopení.

Nakonec vše zvládáme. „Tak dobře by to nezvládlo ani dobře vycvičené chvojsko,“ chválí nás nakonec pan Burda.

Šum: Loukaři rozhodně nejsou na chvostu!

Pozor – mění se běhy!!!

PRAHA – Kamarádi, už jsme vám to sice dneska říkali, ale pro jistotu to připomínáme i v Šumu. V příštím roce dojde k výměně běhů!

Co to znamená?

První běh proběhne 1. až 22.7.2006 a povede ho Jéňa.

Druhý běh se uskuteční od 22.7. do 12.8. a hlavasem bude Brouk.

Tak si to zapamatujte a hlavně to řekněte rodičům, aby si podle toho naplánovali dovolenou. A samozřejmě – kdo doteď jezdil s Jéňou, může jet s Broukem a naopak. To dá rozum.

À MES TRÈS CHERS LOUCARIS!

CONAKRY – Ted' už jen vybrat tu správnou universitu. Mártý navrhuje Oxford, Skočka Sorbonnu a Opina se přiklání k pražské Karlově. Uvidíme, jak to dopadne, jedno je ale jisté předem – takový talent se nesmí promarnit!

MANU, KAKO

Fatoumata Binta Dieng, guinejská Loukařka, míří hodně vysoko. Stačí se podívat na její vysvědčení. Od matematiky až po tělocvik nám dělá radost. „Chtěl bych ovládat francouzštinu jako ona,“ říká například Olí, pařížský manžel Verči Svobodové-Pairové (jiné manžele nemá).

A Jéňa? „V úterý letím do Conakry, Fatoumata mně poví, jak urychlit neutron. Ví, že to umí,“ prohlašuje.

Dvanáctiletá slečna nám poslala dopis.

Začíná slovy ‚À mes très chers Loucaris!‘ To znamená ‚Mým velice drahým Loukařům!‘ a dál pak Fatou píše samé pěkné věci..

Snaží se i Sekou Sylla, guinejský Loukař. Sice si musel zopáknout učivo v prázdninovém kursu, ale potom bezvadně vyšvihl závěrečnou písemku.

Šum: Bravo, guinejsští Loukaři!

Šum všem svým čtenářům s radostí oznamuje, že...

- ☞ ...5. ledna 2005 se narodil **Matyáš Paire**, měřil 51 centimetrů a vážil 3,80 kila.
- ☞ ...12. března 2005 se narodil **Matěj Marouš**. Bylo zrovna půl desáté večer. Chlapec dlouhý 50 cm vážil 3,26 kila.
- ☞ ...15. března 2005 se narodila **Žofka Havlová**. Měřila taky padesát centimetrů, vážila 3,50 kila.
- ☞ ...2. září 2005 se **Petra Letadlo Bělská** vdala na Novoměstské radnici v Praze. Brala si kamaráda Jirku Mitického. Takže se teď asi jmenuje Mitická.
- ☞ ...15. října 2005 slavila **Tootsie** v Kadově třicátiny, co měla 7. října všude. A jmenuje se pořád Tootsie.

PROČ NA FOTOGRAFII CHYBÍ KAMARÁD OLDA?

STARÝ SMOKOVEC – Olda nedal jinak, než že se na závěr musí vyfotit. Kdo? No přece tři Loukaři, kteří pomáhali v Tatrách po větrné smršti z loňského listopadu. „Mám tam poslední tři snímky, to bude akorát,“ prohodil ještě. Nakonec na společném snímku chybí. Proč?

TATRAMANI

Tři motorové pily a Olda a Jackobs a Brouk nasedli v prosinci na vlak a svištěli do Starého Smokovce. Tatranské lesy popadaly jako třísky, a tak se jelo. Dokládá to fotografie z pražského Hlavního nádraží (ne tato) – na ní ještě Olda figuruje.

„Pilčící“, jak jim Slováci říkali, věděli, že Tatry potřebují i ekonomickou pomoc. Proto večer utratili trochu slovenských korun. Především ale každé chladné ráno vyráželi mezi padlé stromy – s pilami, kanystrem benzínu, bandaskou horkého čaje. Nejdříve poklidili cintorín, neboli hřbitov, pak městský parčík a nakonec jednomu chatárovi, který se mezitím „bol rozlyžovat“, okolí chaty.

To už tři kamarádi pracovali spolu s profesionálními dřevorubci Tomášem a Davidem. Na závěr se všichni chtěli na památku vyfotit. Olda proto na nádraží požádal o foto slovenskou

občanku, nastavil fotoaparát, dal jí ho a postavil se k ostatním.

„To nefunguje,“ pravila žena. Olda přišel, zkusil, vyfotil, nastavil, znovu se postavil do hloučku a nasadil zářivý úsměv.

„To nie je možné, zase to nepremáva,“ divila se občanka. Olda přišel, zkusil, vyfotil, nastavil a znovu se postavil do hloučku.

„No Boha, ako je toto možné? To nebehá,“ sdělila. Olda přišel, zkusil, vyfotil. Film skončil.

A teď už víte, milé děti, proč na té společné fotce chybí Olda.

Šum: A ještě to vyfotila nakřivo!

Advent v Tatrách

Větší úspěchy než Olda měl s fotografováním v Tatrách Jackobs. Jeho černobílé snímky se dokonce dočkaly výstavy v divadelním klubu Citadela. Vernisáž obohatila scénka „Loukaři v Tatrách“, titulních rolí se ujali Jackobs a Brouk, díky panu Esterkovi nechybělo ani pohoštění (díky!).

A navíc si Brouk začal tykat s paní Esterkovou, jmenuje se Monika.

DIVADELNÍ PROMĚNY NAŠICH SPRÁVNÝCH HOCHŮ

KADOV – „Vůbec jsme nevěděla, kdo to je,“ divila se hodně dlouho Mej. Nepoznala totiž Brouka. Ten hoch se totiž kvůli roli Mirka Dušina oholil a nechal ostříhat.

„Myslela jsem, že mám ještě jednoho bráchu,“ valila oči zase Jíťa, když na jeviště vyběhl podobně upravený Mát'a coby Rychlonožka.

Proměnili se ale také plantážníci z Bratrstva kočičí pracky. Sudžimu stačila na Bohouše mikina s kapucou a podoba byla dokonalá. Že Vasil je Štětinač jako vystřižený, nikdo nepochybuje. A Dlouhé Bidlo? Štollíka si

hned po představení odvezli producenti připravovaného filmu *Stínadla se bouří*.

Společně pak zažili nejedno napínavé dobrodružství. Pěkně v poklusu. **Šum: Vid', Vlasto s vyšitou vlajkou!**

VLASATÝ MLADÍK POMOHL NAŠÍ KRONICE

PRAHA/ASTRA – To bylo radosti. Kronika, veliká kamarádka Šumu, slavila páté narozeniny! Jedna stará kniha se je ale pokusila překazit. Také díky kamarádům se jí to nepodařilo.

POOPIE, PETICH

To si jednou Kronika pěkně šla po zahradě, když tu, zpoza zakrslé borovice, zaútočila na ni jedna stará kniha. Zezadu!

Tahala ji za záložku, kroutila hřbet, mazala písmenka. Jenže Kronika se vyzná – vysmýkla se z těsného objetí a útočnici zahнала. A ještě jí na cestu zabalila do nepříjemného štípaného jutového obalu.

Tohle všechno jsme se dozvěděli na oslavách pátých narozenin Kroniky. Drzá útočnice na ně totiž zavítala také, a dokonce kula další hanebné plány, jak Kroniku zničit. Ba až k úplně nejvyšším místům se odvolávala, aby chudák Kronika byla

potrestána. „To je ale mrzké a nestoudné,“ volala Eva Pavlíková. Zjistili jsme i důvod podlého počínání – kniha útočnice totiž skončila ve čtenosti i v soutěži krásy za Kronikou!

Tu zasáhli Loukaři. Přinesli

důkazy, jak se všechno seběhlo. A taky přišel jeden pán s dlouhými vlasy, jenž Kroniku zachránil. „Bylo mi ctí,“ řekl ten pán. A pak nám ještě zahrál na kytaru.

Šum: Díky, kámo!

PĚTADVACET LET

KADOV – Loukaři slaví čtvrt století! Už je to dvacet pět let, co kamarádi udělali první tábor na Sluneční louce. Slavit výročí do Kadova přijeli i staří táborníci, jako třeba Žába, Žabová, Mary, Danka, Karča, Prochor a další. Bylo to prima.

Kdy jsme kam jezdili?

Sluneční louka 1981 – 1991 (hlavasové Franta, Sam, Ota, Žába, Jěňa)

Chválkov 1992 – 93 (hlavas Olda)

Vyhnanice 1994 – 2002 (hlavasové Olda, Jěňa, Karlos)

Kadov od 2003 (hlavasové Jěňa, Brouk)

Sudoku (nejen) pro začátečníky

PRAHA – Ono se zdá, že je to teď velká móda, otiskovat tento typ rébusu v tisku. Naše věrné čtenáře asi nepřekvapí, že právě Šum s touto převratnou novinkou přišel jako první. Avšak na mediálním trhu se dějí takové špinavosti, že teprve letos Vám Šum přináší jednu z těch úžasných hádanek. Jestli se do ní použíté poprvé, luštěte obyčejnou tužkou a po ruce mějte i velkou pryž čili gumu. Pro vás zkušenější to bude tentokrát asi jednoduché.

Hodně štěstí a trpělivosti Vám přeje redakce Šumu

1			8	3				2
5	7				1			
			5		9		6	4
7		4			8	5	9	
		3		1		4		
	5	1	4			3		6
3	6		7		4			
			6				7	9
8				5	2			3

Návod: vyplňte mřížku tak, aby každý řádek, každý sloupec a každý čtverec o 3x3 políčkách obsahoval čísla od jedné do devíti.

RECENZE E.P.

PRAHA – Rozverná hra jemných stínů, nové skutečnosti vytvářející nové vztahy přinášející napětí, konceptuální myšlení spojené s vybroušeným estetickým citem. To všechno nabízejí fotografie umělecké skupiny Loukaři, jejichž CD se právě objevuje na předvánočním trhu.

Na snímcích je patrné, jak každý z autorů přistupuje k problematice táborové fotografie odlišným způsobem. Zatímco **Poopie** se snaží držet metody a směry v rovnováze, neukotvená **Madla** škádlivě skáče při

výběru témat, což ovšem ve výslednici podtrhuje sílu fotografie.

Z **Opčíných** snímků je patrné, jak ji produkt tvaruje a proměňuje, jak silné emoce v ní probouzí. Také **Járova** tvorba se odráží z nejniternějších autorových pocitů. **Míra** odvázně kráčí ve stopách svého otce, jeho křišťálově průzračný styl poznáme hned z prvního snímku.

Fotografie, to je zachycené kouzlo okamžiku. Autoři skupiny Loukaři si to plně uvědomují, proto jejich nejnovější dílo neupadá do nudící šedivosti, jak tomu mnohdy bývá.

PRO VELKÉ NEDOČKAVCE

Milí kamarádi-Loukaři, taky už se tolik těšíte, až budeme takhle nasedat do autobusu, který nás doveze před jídelnu na kadovské louce? A až tam strávíme celé tři týdny loukařením? Kdo se opravdu a nefalšovaně těší, tomu Šum přináší speciální táborové počítátko: dnes zbývá do prvního běhu 209 dní, do druhého 230 dní; při pololetním vysvědčení už to bude jen 151, resp. 172 dní

a na prvního máje pouhopouhých 61 či 82 dní!!!

Šum: Tak ať nám to hodně rychle uteče!

A ti opravdu netrpěliví, ať čtou honem dále.

CO NÁS ČEKÁ DO TÁBORA?

Zatím víme napevno jenom o jedné akci, ale další ještě vymyslíme.

Touto akcí je **loučkaření** na Božím Daru **od 4. do 11. února 2006**. Velký zájem o týden lyžování v Krušných horách nás až překvapil, kapacitu chaty jsme už naplnili, ale **stále se můžete hlásit. Stanete se ná-hradníky, a když si svou účast něja-ký kamarád rozmyslí nebo nemoc-ní, třeba na vás přijde řada.**

Březnový či dubnový výlet. Kam? Nevíme. Společně, nebo každý běh zvlášť? Taky nevíme. Chtěli byste dohromady? Na víkend, nebo jeden den bohatě stačí? He? Splníme si sto jarních kilometrů?

Náročné kadovské brigády pak prověří připravenost vedoucích. Odvodňovací systém, to není žádná legrace, ale je sakra potřeba!

Šum: To zase bude o čem psát☺

KRÁTCE ZE SPORTU

Bronzová medaile pro Loukaře

Na tradičním volejbalovém turnaji pořádaném SK Luka se podařilo smíšenému družstvu Loukařů potvrdit vynikající výsledky z předchozích let a umístilo se na pěkném třetím místě. Gratulujeme!

Amatérský fotbalový turnaj

Probíhá dnes 3.12. na Dobešce za účasti našich kamarádů Loukařů. Držme jim palce!

NEBESKÁ DRÁHA

KADOV – Připadali si jako na nebeské dráze. Krátký rozběh a pak šup od pumpy po pupíku dolů až do půli louky. Pěkně na vodou naculý molitan nebo ještě dál.

Tak se jezdilo na první kadovské klouzačce vyrobené z blankytně modrého lina. „Připadala jsem si úplně jako v aquaparku v Itálii,“ prohlásila Jitka Svobodová. „Já taky,“ přidala její máma Bába.

Šum: To bylo tenkrát, jak jsme měli studený oběd.

NEBESKÉ KOULE

aneb Plané poplachy

KADOV – Volali z meteorologického ústavu v Plzni, že prý na nás padá duha. To bylo na prvním běhu. Na druhém zase varovali, že nás zalehne obří sněhová vločka.

Jsou to ale popletové, ten pan Zákopčaník a jeho plzenští kamarádi. To přece byly naše krásné papírové balony – jednou d'ábelsky barevné, podruhé nevině sněhobílé!

Šum: To nikdy neviděli horkovzdušný balon? Amatéri!

ŘEKLI O ŠUMU aneb PROČ MEDVĚDI NEMŮŽOU SPÁT

„Tvůrci Šumu, můj vzor.“

Karel Čapek

„Jak jen to dělají?“

Šéfredaktor MfDnes

„Šum, prazdroj břitké britské satiry.“

Oscar Wilde

„Koupili jsme si nový klobouk, aby se nám tam vešly všechny Šumy.“

Bob a Bobek

„Aspoň Šum kdyby nám sem dali!“

Vladko

„Řekni mi, kolik Šumů jsi přečetl, a já ti řeknu, kdo jsi.“

stará pravda

„Navrhuji Šum jako pátý korunovační klenot!“

Karel IV.

„Podle něj jsem psal svou mluvnici.“

Josef Jungmann

„Ta práce se světlem!“

Jan Saudek

„Jsem rád, že se s ním rýmuju.“

Rum

„Je hezčí než já.“

Heidi Klum

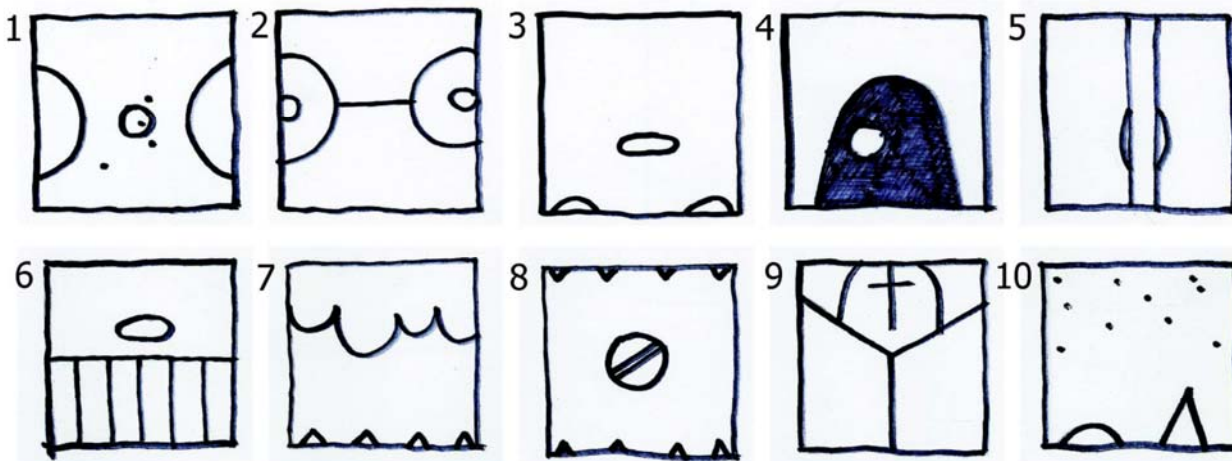
„Rušíme zimní spánek, budeme si číst Šum.“

medvědi

...dává hádanky

©2005

1. dva plesáči pánové hrají kuličky 2. dva přetahující se Mexičané 3. dva Loukari házejí frisbee 4. Černý jezdec s monoklem 5. Poopie za stromem 6. Pánbůh za plotem 7. mraky nad táborem 8. žralok chytající se sežrat pilulku aspirinu 9. Mikuláš čtoucí Táborový Šum 10. Rágovští pan A a pan B sledující noční oblohu

PRAKŤOŠI LETOS ZACHRÁNILI NÁŠ DRAHÝ TÁBOR!

KADOV – Jsme čtyři prakt'oši a můžeme vám říct, že se nám to nelíbilo hned zkraje. Pan S. nám jednou zavolal, že ať nepočítáme s tím, že nám půjčí tu druhou louku. To tedy byla rána!

BALDA, JÁRA, MATES, MÍRA

„Jak to vyřešíme?“ začal Jěňa panikařit. Nevěděl. „Rušíme tábor,“ navrhol Brouk. Zavládla beznaděj.

Ale byli jsme tu my, čtyři prakt'oši. „To není problém,“ říkáme. „Postavíme stany naproti jídelně, bude to hezčí, takový útulnější,

budeme semknutější,“ vysvětlili jsme. „A co volejbalový hřiště?“ ptal se Máry. „A fotbalový? Kde budeme hrát?“ lkala Tootsie. „Už jsme mluvili s panem Bartošem, co má tu louku směrem k malým Čertovým náramkům. Prý nám ji zapůjčí,“ šmahem jsme sebrali všem námitky od pusy.

Pak jsme rozdělili práci do čtyř skupin. Jedna stavěla stany, druhá volejbalák, třetí fotbalák, čtvrtá, to jsme byli, na vše dohlížela.

„Kluci, díky, bez vás by letos nebyl tábor,“ děkovali nám potom všichni. Prakt'ošky nás potom za odměnu namasírovaly.

Šum: Ještě že je máme, kluky šikovný!

Exkluzivně pro šum: pohled hlavase aneb Jěňovíjma očima

„Jak se píše náboře, tak já osobně jsem opravdu nevěděl, jak to vyřešíme.

Ta zpráva mě zastihla na brigádě, a tak jsem si šel rovnou balit. Byl bych tam už ani nebyl a ani se asi nikdy nevracel, jenže já nemohl najít levou

ponožku. Zrovna tu svou oblíbenou, památeční, dostal jsem ji totiž od Kaha a Téry ke čtyřicátinám. Je to už více strašně dávno, ale ta fousek je furt dobrá.

A pak praktik'ovi spustili ten koncert. Nejvíce mě překvapilo, jak rychle se domluvíli s tím morousem Bartošem,

úplně si ho obtočili kolem prstu. Byla to od nich opravdu velmi profesionální práce.

Nakonec mě ale trochu naštváli. Za odměnu jsem je chtěl namasírovat já, protože si to zasloužili od hlavase, ale oni dali přednost praktik'ovkám. To jsem nepochopil.

TÁBOROVÝ ŠUM. Vydávají Loukaři vlastním nákladem několika málo výtisků jednou ročně. Informace o předplatném zásadně nepodáváme. Šéfredaktor: Loukař-Šumař. Adresa redakce: Šumná 9, 388 01 Blatná. Adresy mezinárodních poboček tajíme. (Ne)vyžádané rukopisy nevracíme! Telefon: 724 014 830, 607 261 773. E-mail: taborovy.sum@seznam.cz (pozn.: asi nefunguje).